

HOZEÁŠ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

KAPITOLA 1

Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Ozeášovi synu Bérovu za dnů Uziáše, Jotama, Achasa, Ezechiáše, králů Judských, a za dnů Jeroboáma syna Joasova, krále Izraelského.

² Když Hospodin začal mluvit k Ozeášovi, řekl Hospodin Ozeášovi: Jdi, pojmi sobě ženu smilnou, a děti z smilstva; nebo nestydatě smilněci tato země, odvrátila se od Hospodina.

³ A tak šel a pojal Gomeru, dceru Diblaimskou, kterážto počala a porodila jemu syna.

⁴ Tedy řekl jemu Hospodin: Nazoviž jméno jeho Jezreel; nebo po malém času já vyhledávati budu krve Jezreel na domu Jého, a přestati káži království domu toho.

⁵ I stane se v ten den, že polámi lučiště Izraelovo v údolí Jezreel.

⁶ Opět počala znovu a porodila dceru. I řekl jemu: Nazov jméno její Lorucháma; nebo již více neslituji se nad domem Izraelským, abych jim co prominouti měl.

⁷ Ale nad domem Judským se slituji, a vysvobodím je skrze Hospodina Boha jejich; nebo nevysvobodím jich lučištěm a mečem, ani bojem, koňmi neb jezdcí.

⁸ Potom ostavivši Loruchámu, opět počala a porodila syna.

⁹ I řekl: Nazov jméno jeho Loammi; nebo vy nejste lid můj, a já také nebudu váš.

¹⁰ A však bude počet synů Izraelských jako písku mořského, kterýž ani změřen, ani sečten býti nemůže. A stane se, že místo toho, kdež řečeno jim bylo: Nejste vy lid můj, řečeno jim bude: Synové Boha silného a živého jste.

¹¹ I budou shromážděni synové Judští a synové Izraelští spolu, a ustanovíce nad sebou hlavu jednu, vyjdou z této země, ačkoli veliký bude den Jezreel.

KAPITOLA 2

Rcete bratřím vašim: Ó lide můj, a sestrám vašim: Ó milosrdenství došlá.

² Odpor ved'te proti matce vaší, dokažte, že ona není manželka má, a že já nejsem muž její, leč odvaruje smilství svých od tváří své, a cizoložství svých z prostřed prsí svých,

³ Abych jí nesvlékl do naha, a nepostavil jí tak, jakž byla v den narození svého, a učině ji podobnou poušti, a obrátě ji jako v zemi vyprahlou, umořil bych ji žízní.

⁴ Neslitoval bych se ani nad syny jejími, proto že jsou synové z smilstva.

⁵ Nebo smilní matka jejich, hanebnost páše rodička jejich; říká zajisté: Půjdu za frejří svými, kteříž mi dodávají chleba mého, vody mé, vlny mé, lnu mého, oleje mého i nápojů mých.

⁶ A protože aj, já opletu cestu její trním, a ohradím hradbou, aby stezek svých nalezi

nemohla.

⁷ Tehdy běhati bude za frejří svými, a však nedostihne jich, hledati jich bude, ale nenalezne. I dí: Ej nu, již se navrátím k manželu svému prvnímu, proto že mi lépe tehďáž bylo než nyní.

⁸ Nebo ona nezná toho, že jsem já dával jí obilé, a mest a olej, anobř rozmnožoval stříbro i zlato, kteréž vynakládají na Bále.

⁹ Protož poberu zase obilé své v čas jeho, i mest svůj v jistý čas jeho, a odejmu jí vlnu svou i len svůj k přiodívání nahoty její,

¹⁰ A tak v brzce odkryji mrzkost její před očima frejříů jejích, a žádný jí nevytrhne z ruky mé.

¹¹ A učiním přítrž vši radosti její, svátkům jejím, novoměsícům jejím i sobotám jejím, a všechněm slavnostem jejím.

¹² Pohubím také révoví její a fíkoví její, proto že říká: Ty věci jsou mzda má, kterouž mi dali frejří moji; a obrátím je v les, a sžerou je živočichové polní.

¹³ A budu na ní vyhledávati dnů Bálů, v nichž jim kadí, a ozdoběci se náušnicemi svými a záponami svými, chodí za frejří svými, na mne se pak zapomíná, praví Hospodin.

¹⁴ Protož aj, já namluvím ji, když ji uvedu na poušť; nebo mluvití budu k srdci jejímu.

¹⁵ A dám jí vinice její od téhož místa, i údolí Achor místo dveří naděje, i bude tam zpívati jako za dnů mladosti své, totiž jako tehďáž, když vycházela z země Egyptské.

¹⁶ I stane se v ten den, dí Hospodin, že volati budeš: Muži můj, a nebudeš mne volati více: Báli můj.

¹⁷ Nebo vyprázdním jména Bálů z úst tvých, aniž připomínání budou více v jménu svém.

¹⁸ A učiním pro tebe smlouvu v ten den s živočichy polními, a s ptactvem nebeským i s zeměplazy, lučiště pak a meč polámi, i válku odejmu z země, a způsobím to, aby bydleli bezpečně.

¹⁹ I zasnoubím tě sobě na věčnost, zasnoubím tě sobě, pravím, v spravedlnosti a v soudu a v dobrotivosti a v hojném milosrdenství.

²⁰ Zasnoubím tě sobě také u víře, abys poznala Hospodina.

²¹ I stane se v ten den, že vyslyšati budu, dí Hospodin, vyslyšati budu nebesa, a ona vyslyší zemi.

²² Země pak vyslyší obilé, i mest, i olej, a ty věci vyslyší Jezreele.

²³ Nebo ji rozseji sobě na zemi, a smiluji se nad Loruchámou, Loammi pak řeknu: Lid můj jsi ty, a on dí: Bože můj.

KAPITOLA 3

Opět řekl mi Hospodin: Ještě jdi, a zamiluj ženu, milou frejří a cizoložnou, tak jako miluje Hospodin syny Izraelské, ačkoli oni hledí k bohům cizím, a milují kádě vína.

² Tedy zjednal jsem ji sobě z patnácti stříbrných a z půldruhého chomeru ječmene.

³ A řekl jsem jí: Za mnoho dnů sed' mi, nesmilni, aniž se vdávej za muže, a já také příčinou tvou.

⁴ Nebo za mnohé dny budou synové Izraelští bez krále, bez knížete, bez oběti, bez modly, bez efodu a terafim.

⁵ Potom pak obrátí se synové Izraelští, a hledati budou Hospodina Boha svého i Davida krále svého; a předěšení jsouce, poběhnou k Hospodinu a k dobrotě jeho v posledních časích.

KAPITOLA 4

Slyšte slovo Hospodinovo, ó synové Izraelští, neboť má rozepři Hospodin s obyvateli země této, proto že není žádné věrnosti, ani žádného milosrdenství, ani žádné známosti Boží v této zemi.

² Proklínání a lži a vraždy, a zlodějství i cizoložství na vrch zrostlo, a vražda vraždu postihá.

³ Protož kvůli bude tato země, a umdlí všechno, což v ní přebývá, živočichové polní i ptactvo nebeské, ano i ryby mořské zhynou.

⁴ A však žádný jim nedomlouvej, aniž jich kdo tresci; nebo lid tvůj podobní jsou těm, kteříž se vadí s knězem.

⁵ Protož ve dne padneš, padne také i prorok s tebou v noci, zahladím i matku tvou.

⁶ Vyhlazen bude lid můj pro neumění. Poněvadž jsi ty pohrdl uměním, i tebou pohrdnu, abys mi kněžství nekonal; a že jsi zapomněl na zákon Boha svého, já také zapomenu se na syny tvé.

⁷ Čím se více rozmohli, tím více hřešili proti mně; slávu jejich v pohanění směním.

⁸ Oběti za hřích lidu mého jedí, protož k nepravosti jejich duše své pozdvihují.

⁹ Pročež stane se jakž lidu tak knězi. Nebo vyhledávati budu na něm cest jeho, a skutky jeho jemu vrátím.

¹⁰ I budou jísti, a však se nenasytí, smilniti budou, ale nerozmnoží se; nebo nechtějí pozoru míti na Hospodina.

¹¹ Smilství a víno a mest odjímá srdce.

¹² Lid můj dřeva svého se dotazuje, a hůl jeho oznamuje jemu; nebo je duch smilství v blud uvodí, aby smilnili, odcházejíce od Boha svého.

¹³ Na vrších hor obětují, a na pahrbcích kadí, pod dubím a topolím a jilmovím, nebo jest příhodný stín jejich; protož smilní dcery vaše, a nevěsty vaše cizoloží.

¹⁴ Nevyhledával-liž bych na dcerách vašich, že smilní, a na nevěstách vašich, že cizoloží, že tito s nevěstkami se oddělují, a s ženkami obětují? Anobrž lid, kterýž sobě nesrozumívá, padne.

¹⁵ Jestliže smilníš ty Izraeli, nechažť nehřeší Juda. Protož nechodťež do Galgala, aniž vstupujte do Betaven, aniž přísahajte: Živť jest Hospodin.

¹⁶ Nebo jako jalovice tvrdošijná tvrdošijný jest Izrael, jižť je pásti bude Hospodin jako beránka na prostranně.

¹⁷ Efraim stovaryšil se s modlami, nechej ho.

¹⁸ Zpurné je činí nápoj jejich, velice smilní, milují: Dejte. Ochráncové jeho jsou ohyzda.

¹⁹ Zachvátí je vítr křídly svými, i budou zahanbeni pro své oběti.

KAPITOLA 5

Slyštež to, ó kněží, a pozorujte, dome Izraelský, i dome královský, poslouchajte, nebo proti vám soud tento jest, proto že jste osídlo v Masfa, a sítká rozestřena na vrchu Tábor.

² Nýbrž k zabíjení uchylující se, připadají k zemi, ale já ztresci každého z nich.

³ Známt' já Efraima, a Izrael není ukryt přede mnou; nebo nyní smilníš, Efraime, poškrvňuje se Izrael.

⁴ Nemají se k tomu, aby se obrátili k Bohu svému, proto že duch smilství mezi nimi jest, Hospodina pak znáti nechtějí,

- ⁵ Tak že hrdost Izraelova svědčí vůči proti němu; protože Izrael i Efraim padnou pro nepravost svou, padne také i Juda s nimi.
- ⁶ S stády bravů a skotů svých půjdou hledati Hospodina, však nenaleznou; vzdálí se od nich.
- ⁷ Hospodinu se zpronevěřili, nebo syny cizí zplodili; jižť je zřejmé měsíc i s jméním jejich.
- ⁸ Trubte trubou v Gabaa, a na pozoun v Ráma; křičte v Betaven: Po tobě, ó Beniamine.
- ⁹ Efraim zpuštěn bude v den kázně, v němž po pokoleních Izraelských uvedu v známost pravdu.
- ¹⁰ Knížata Judská jsou podobná těm, kteříž přenášejí mezník; vyleji na ně jako vodu prchlivost svou.
- ¹¹ Utištěn jest Efraim, potřín soudem, však sobě libuje choditi za rozkazem.
- ¹² Protož i já byl jsem jako mol Efraimovi, a jako hnis domu Judovu.
- ¹³ Pročež vida Efraim neduh svůj, a Juda nežit svůj, utekl se Efraim k Assurovi, a poslal k králi, kterýž by se o něj zasadil. Ale on nebude moci zhojiti vás, ani uzdraviti vás od nežitů.
- ¹⁴ Nebo já jsem jako lýtý lev Efraimovi, a jako lvíče domu Judovu; já, já uchvátím a ujdu, vezmu, a žádný nevytrhne.
- ¹⁵ Odejda, navrátím se na místo své, až se vinni dadí, a hledati budou tváří mé.

KAPITOLA 6

- V** úzkosti své ráno hledati mne budou: Podťte, a navraťme se k Hospodinu; nebo on uchvátí a zhojí nás, ubil a uvíže rány naše.
- ² Obživí nás po dvou dnech, dne třetího vzkřísí nás, a budeme živi před obličejem jeho,
- ³ Tak abychom znájmě Hospodina, více poznávati se snažovali; nebo jako jitřní svitání jest vycházení jeho, a přijde nám jako déšť jarní a podzimní na zemi.
- ⁴ Což mám činiti s tebou, ó Efraime? Což mám činiti s tebou, ó Judo, ano vaše dobrota jest jako oblak ranní, a jako rosa jitřní pomíjející?
- ⁵ Protož otesával jsem skrze proroky, zbil jsem je řečmi úst svých, aby soudů tvých světlo vzešlo.
- ⁶ Nebo milosrdenství oblibuji a ne obět, a známost Boha více než zápaly.
- ⁷ Ale oni smlouvu mou jako lidskou přestoupili, a tu se mi zpronevěřili.
- ⁸ Galád město činitelů nepravosti, plné šlepejí krvavých.
- ⁹ Rota pak kněžstva jsou jako lotři, kteříž na někoho čekají na cestě, kudyž se jde do Sichem; nebo zúmyslnou nešlechtnost páší.
- ¹⁰ V domě Izraelském vidím hroznou věc: Tam smilstvím Efraimovým poškvvrňuje se Izrael.
- ¹¹ Ano i u tebe, ó Judo, vsadil rouby, když jsem já zase vedl zajatý lid svůj.

KAPITOLA 7

- K**dyž léčím Izraele, tedy zjevuje se nepravost Efraimova a zlosti Samařské; nebo provádí faleš. Vnitř zlodějství, a vně provozují loupežnictví.
- ² Aniž na to pomýšlejí v srdci svém, že na všecku nešlechtnost jejich pamatují; již je obklíčují skutkové jejich, a před mým obličejem jsou.
- ³ Nešlechtností svou obveselují krále, a klamy svými knížata.

- ⁴ Všickni napořád cizoloží, podobni jsouce peci zanícené od pekaře, kterýž přestává bdíti, jen ažby zadělané těsto zkynulo.
- ⁵ V den krále našeho k nemoci jej přivodí knížata láhvicí vína; vztahuje ruku svou s posměvači.
- ⁶ Nebo přiložili k úkladům svým srdce své podobné peci; celou noc spí pekař jejich, v jitře hoří jako plamen ohně.
- ⁷ Všickni napořád rozpáleni jsou jako pec, a zžírají soudce své; všickni králové jejich padají, aniž kdo z nich volá ke mně.
- ⁸ Efraim s národy smísil se, Efraim bude chléb podpopelný neobrácený.
- ⁹ Cizozemci zžírají sílu jeho, ačkoli on toho nezná; i šedinami prokvítaje, však vždy toho nezná.
- ¹⁰ A ačkoli pýcha Izraelova svědčí vůči proti němu, však se nenavracují k Hospodinu Bohu svému, aniž ho hledají s tím se vším.
- ¹¹ A Efraim jest jako holubice hloupá bez srdce; k Egyptskému králi volají, k Assyrskému se utíkají.
- ¹² Když odejdou, roztáhnou na ně sítku svou, a jako ptactvo nebeské přitrhnu je; kárati je budu tak, jakž slýcháno bylo o tom v shromáždění jejich.
- ¹³ Běda jim, že jsou poběhli mne. Zpuštění na ně, proto že se mi zpronevěřili, ješto jsem já je vykoupil, ale oni mluvili proti mně lži.
- ¹⁴ Aniž volají ke mně z srdce svého, když kvílí na ložcích svých, a když pro obilé a mest shromažďující se, obracejí se ke mně,
- ¹⁵ Ješto já potrestav, posiloval jsem ramen jejich, ale oni proti mně zlé vymýšlejí.
- ¹⁶ Navracujít se, ale ne k Nejvyššímu, jsou jako lučiště omylné, padají od meče knížata jejich, od rozhněvání jazyka jejich, což jim ku posměchu jest v zemi Egyptské.

KAPITOLA 8

Příčině k ústům svým troubu, rci: Aj, letí jako orlice na dům Hospodinův, proto že přestoupili smlouvu mou, a proti zákonu mému převráceně činili.

- ² Budout' sic volati: Bože můj, znát' tebe Izrael,
- ³ Ale opustit' jest Izrael dobré, nepřítel jej stihati bude.
- ⁴ Onit' ustanovují krále, ale beze mne; knížata vyzdvihují, k nimž já se neznám; z stříbra i z zlata svého činí sobě modly k svému zkažení.
- ⁵ Opustit' je tele tvé, ó Samaří, když se zažhne prchlivost má na ně. Až dokudž nebudou moci ostříhati nevinosti?
- ⁶ Však i ono jest od Izraele, řemeslník je udělal, a neníť Bohem; nebo drtiny budou z toho telete Samařského.
- ⁷ Poněvadž větru rozsívají, takét' vichřici žíti budou; ani stébla žádného míti nebudou; úroda nevydá mouky, a by pak i vydala, cizozemci to sehlí.
- ⁸ Sehlcen bude Izrael, tudíž budou mezi pohany jako nádoba, v níž není žádné líbosti.
- ⁹ Proto že se oni utíkají k Assurovi, oslu divokému, kterýž jest toliko sám svůj, a že Efraim sobě najímá milovníky,
- ¹⁰ A že posílali dary mezi pohany: protož tudíž je zberu i já, anobrž jižť jsou okusili něčeho pro břímě krále knížat.
- ¹¹ Nebo vzdělal Efraim mnoho oltářů k hřešení, máť oltáře k hřešení.

- ¹² Vypsal jsem jemu znamenité věci v zákoně svém, ale neváží sobě rovně jako cizí věci.
- ¹³ Z obětí darů mých obětují maso a jedí, Hospodin neoblubuje jich. Jižť zpomene na nepravost jejich, a vyhledávati bude hříchy jejich, že se oni do Egypta navracují,
- ¹⁴ A že se zapomenul Izrael na Učinitele svého, a nastavěl chrámů, a Juda vzdělal mnoho měst hrazených. Protož pošli oheň na města jeho, a zžíře paláce jeho.

KAPITOLA 9

Neraduj se, Izraeli, s plésáním jako jiní národové, že smilníš, odcházeje od Boha svého, a miluješ mzdu po všech obilnicích.

- ² Obilnice ani pres nebude jich pásti, a mest pochybí jim.
- ³ Aniž budou bydleti v zemi Hospodinově, ale navrátí se Efraim do Egypta, a v Assyrii věci nečisté jísti budou.
- ⁴ Nebudou obětovati Hospodinu vína, aniž příjemné jemu bude. Oběti jejich budou jako chléb kvílicích, z něhož kdož by koli jedli, poškvrnili by se, protože chléb jejich pro mrtvé jejich nemá přicházeti do domu Hospodinova.
- ⁵ Co pak činiti budete v den slavnosti, a v den svátku Hospodinova?
- ⁶ Nebo aj, zahynou skrze poplénění, Egypt zběře je, a pohřbí je Memfis; nejrozkošnějšími schranami stříbra jejich kopřiva dědičně vládnouti bude, a bodláčí v domích jejich.
- ⁷ Přijdou dnové navštívení, přijdou dnové odplacení, poznají Izraelští, že ten prorok jest blázen šílený a člověk ničemný, pro množství nepravosti tvé a velikou nenávist svou.
- ⁸ Prorok, kterýž stráž drží nad Efraimem spolu s Bohem mým, jest osídlem čihařským na všech cestách svých, nenávist jest v domě Boha jeho.
- ⁹ Hlubokoť jsou zabředli a porušili se, tak jako za dnů Gabaa; zpomenet' na nepravost jejich, a vyhledávati bude hříchy jejich.
- ¹⁰ Jako hrozny na poušti nalezl jsem byl Izraele, jako ranní fíky v prvotinách jejich popatřil jsem na otce vaše; oni odešli za Belfegor, a oddali se té ohavnosti, protož budouť ohavní, tak jakž se jim líbilo.
- ¹¹ Efraim jako pták zaletí, i sláva jejich od narození a od života, nýbrž od početí.
- ¹² A byť pak i odchovali syny své, však je zbavím věku zmužilého; nýbrž i jim běda, když já se od nich odvrátím.
- ¹³ Efraim, jakýž vidím Týr, vštípen jest v obydlí, a však Efraim vyvede k morděři syny své.
- ¹⁴ Dej jim, Hospodine; co bys dal? Dej jim život neplodný a prsy vyschlé.
- ¹⁵ Vrch zlosti jejich jest v Galgala, protož i tam jich nenávidím. Pro zlost skutků jejich vyženu je z domu svého, aniž jich více budu milovati; všecka knížata jejich jsou zpurná.
- ¹⁶ Bit bude Efraim, kořen jejich uschne, ovoce nepřinesou, a byť pak zplodili, tedy zmořím nejmilejší života jejich.
- ¹⁷ Pohrdne jimi Bůh můj, nebo nechtí ho poslouchati, i budou tuláci mezi pohany.

KAPITOLA 10

Izrael jest vinný kmen prázdný, ovoce skládá sobě. Čím více mívá ovoce svého, tím více rozmnožuje oltáře, a čím lepší jest země jeho, tím více vzdělává obrazy.

- ² Klade díly srdce jejich, pročez vinni jsou. Ont' poboří oltáře jejich, popléní obrazy jejich,
- ³ Poněvadž i říkají: Nemáme žádného krále, nýbrž aniž se bojíme Hospodina, a král co by

nám učinil?

⁴ Mluví slova, klnouce se lživě, když činí smlouvu, a soud podobný jedu roste na záhonech polí mých.

⁵ Z příčiny jalovic Betavenských děsiti se budou obyvatelé Samařští, když kvíliti bude nad nimi lid jejich i kněží jejich, (kteříž příčinou jejich nyní pléší), proto že sláva jejich zastěhuje se od nich.

⁶ Ano i sám lid do Assyrie zaveden bude v dar králi, kterýž obhájce býti měl; Efraim hanbu ponese, a Izrael stydět se bude za své předsevzetí.

⁷ Vyhlazen bude král Samařský jako pěna na svrchku vody.

⁸ Vypléněny budou také výsosti Avenu, hřích Izraelských, trní a hloží zroste na oltářích jejich. I dějí horám: Přikrejte nás, a pahrbkům: Padněte na nás.

⁹ Ode dnů Gabaa hřešil jsi, Izraeli. Tamť jsou ostáli, nepostihla jich v Gabaa válka proti nešlechtným.

¹⁰ A protož podlé líbosti své svíží je; nebo sberou se na ně národové k svázání jich, pro dvojí nepravost jejich.

¹¹ Nebo Efraim jest jalovička, kteráž byla vyučována; mlatbu miluje, ačkoli jsem já nastupoval na tučný krk její, abych k jízdě užíval Efraima, Juda aby oral, a Jákob vláčil. A říkal jsem:

¹² Rozsívejte sobě k spravedlnosti, žňte k milosrdenství, oře sobě ouhor, poněvadž čas jest k hledání Hospodina, ažby přišel a dštil vám spravedlností.

¹³ Ale orali jste bezbožnost, žali jste nepravost, jedli jste ovoce lži; nebo doufáš v cestu svou a ve množství reků svých.

¹⁴ Protož povstane rozbroj mezi lidem tvým, i každá pevnost tvá zpuštěna bude, tak jako zpustil Salman Bet Arbel v den boje; matky s syny rozrážiny budou.

¹⁵ Aj, toť vám způsobí Bethel pro přílišnou nešlechtnost vaši; na svítání docela vyhlazen bude král Izraelský.

KAPITOLA 11

Když dítětem byl Izrael, miloval jsem jej, a z Egypta povolal jsem syna svého.

² Volali jich, oni tím více ucházeli před nimi, Bálům obětovali, a rytinám kadili,

³ Ješto jsem já na nohy stavěl Efraima, on pak bral je na lokty své; aniž znáti chtěli, že jsem já je uzdravoval.

⁴ Potahoval jsem jich provázky lidskými, provazy milování, a činil jsem jim tak jako ti, kteříž pozdvihují jha na čelistech hovádka, podáváje potravu jemu.

⁵ Nenavrátil' se do země Egyptské, ale Assur bude králem jeho, proto že se nechtěli obrátiti.

⁶ Nadto bude trvati meč v městech jeho, a zkaží závory jeho, a sžíře je pro rady jejich.

⁷ Nebo lid můj ustrnul na odvrácení se ode mne, a ač ho k Nejvyššímu volají, však žádný ho neoslavuje.

⁸ Jakž bych tě vydal, ó Efraime? Jakž bych tě vydal, ó Izraeli? Kterak bych tě položil jako Adamu, podvrátil jako Seboim? Zkormouceno jest ve mně srdce mé, ano i střeva slitování mých pohnula se.

⁹ Nevykonámť prchlivosti hněvu svého, nezkazím více Efraima; nebo jsem já Bůh silný, a ne člověk, u prostřed tebe svatý, aniž přitáhnou na město.

¹⁰ I půjdou za Hospodinem řvoucím jako lev; on zajisté řvati bude, tak že s strachem

přiběhnou synové od moře.

¹¹ S strachem poběhnou jako ptactvo z Egypta, a jako holubice z země Assyrské, i osadím je v domích jejich, dí Hospodin.

¹² Obklíčili mne Efraimští lží, a dům Izraelský lstí, když ještě Juda panoval s Bohem silným, a s svatými věrný byl.

KAPITOLA 12

Efraim se větrem pase, a vítr východní honí, každého dne lež a zhoubu množí; nebo smlouvu s Assurem činí, a masti do Egypta donášejí se.

² I s Judou má soud Hospodin; pročez navštívě Jákoba podlé cest jeho, podlé snažností jeho odplatí jemu.

³ V životě za patu držel bratra svého, a silou svou knížetsky se potýkal s Bohem.

⁴ Knížetsky, pravím, potýkal se s andělem, a přemohl; plakal a pokorně ho prosil; v Bethel jej našel, a tam s námi mluvil.

⁵ Toť jest Hospodin Bůh zástupů, pamětné jeho jest Hospodin.

⁶ Protož ty k Bohu svému se obrať, milosrdenství a soudu ostříhej, a očekávej na Boha svého ustavičně.

⁷ Kramářem jest, v jehož ruce jsou vážky falešné, rád utiskuje,

⁸ A říká Efraim: Však jsem zbohatl, dobyl jsem sobě zboží; ve všech mých pracech nenajdou mi nepravosti, jenž by hříchem byla.

⁹ Já pak Hospodin jsa Bohem tvým od vyjití z země Egyptské, ještě-liž bych tě seděti nechal v stáncích jako ve dnech svátečních?

¹⁰ A mluvě skrze proroky, já abych vidění mnoho ukazoval, a skrze proroky podobenství předkládal?

¹¹ Zdali toliko v Gálád byla nepravost a marnost? I v Galgala voly obětují, přes to i oltářů jejich jest jako kopců na záhonech polí mých.

¹² Tamto utekl byl Jákob z krajiny Syrské, kdež sloužil Izrael pro ženu, a pro ženu byl pastýřem;

¹³ Sem pak skrze proroka přivedl Hospodin Izraele z Egypta, též skrze proroka ostříhán jest.

¹⁴ Vzbudit' Efraim hněv přehořký, a protož krev jeho na něj se vztáhne, a potupu svou vrátí jemu Pán jeho.

KAPITOLA 13

Když mluvíval Efraim, býval strach; vznešený byl v Izraeli, ale prohřešiv při Bálovi, tožť umřel.

² A i nyní ještě předce hřeší. Nebo dělají sobě a slévají z stříbra svého podle rozumu svého strašidla, ješto všechno to není než dílo řemeslníků, o čemž říkají: Lidé, kteříž obětují, telata ať líbají.

³ Protož budou jako oblak ranní a jako rosa jitřní, kteráž odchází, jako plevy vichřicí zachvácené z humna, a jako dým z komínu,

⁴ Ješto já jsem Hospodin Bůh tvůj od vyjití z země Egyptské, a Boha kromě mne nepoznal jsi, aniž jest jiný vysvoboditel kromě mne.

⁵ Jáť jsem tě poznal na poušti v zemi velmi vyprahlé.

- ⁶ Dobré pastvy měvše, nasyceni jsou, ale když se nasytili, pozdvihlo se srdce jejich, protož zapomenuli na mne.
- ⁷ Pročež budu jim jako lýtý lev, jako pardus vedlé cesty číhati budu.
- ⁸ Potkám se s nimi jako nedvěd osiřelý, a roztrhám všecko srdce jejich, a sežeru je tam jako lev, jako zvěř divoká roztrhující je.
- ⁹ Z tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli, ješto ve mně všecka pomoc tvá.
- ¹⁰ Kdež jest král tvůj? Kdež jest? Nechť tě zachová ve všech městech tvých. Aneb soudcové tvoji, o nichž jsi řekl: Dej mi krále a knížata?
- ¹¹ Dal jsem tobě krále v hněvě svém, a odjal jsem v prchlivosti své.
- ¹² Svázánať jest nepravost Efraimova, schován jest hřích jeho.
- ¹³ Bolesti rodičky přijdou na něj; jest syn nemoudrý, sic jinak nezůstával by tak dlouho v životě matky.
- ¹⁴ Z ruky hrobu vyplatím je, od smrti vykoupím je; budu zhoubcím tvým, ó smrti, budu zkažením tvým, ó hrobe, želení skryto bude od očí mých.
- ¹⁵ Nebo on mezi bratřími ovoce ponese, ač prv přijde vítr východní, vítr Hospodinův od pouště vstupující, a vysuší studnice jeho, osuší i vrchoviště jeho; onenno rozchvátá poklad všech nejdražších klénů.
- ¹⁶ Zpuštěna bude Samaří, proto že se protivila Bohu svému; od meče padnou, dítky jejich zrozrážiny budou, a těhotné ženy jejich zroztínány.

KAPITOLA 14

Obratíš se, ó Izraeli, cele k Hospodinu Bohu svému, nebo jsi padl příčinou nepravosti své.

- ² Vezměte s sebou slova, a obraťte se k Hospodinu, a rcete jemu: Sejmi všelikou nepravost, a dej to, což dobrého jest, a budemeť se odplaceti volky rtů našich.
- ³ Assurt' nemůže zachovati nás, na koních nepojedeme, aniž díme více dílu rukou našich: Bůh náš; nebo v tobě smilování nalézá sirotek.
- ⁴ Uzdravím odvrácení jejich, budu je milovati dobrovolně; nebo odvrácen bude hněv můj od nich.
- ⁵ Budu jako rosa Izraelovi, zkvetne jako lilium, a hluboce vpustí kořeny své jako Libán.
- ⁶ Rozloží se ratoléstky jeho, a bude jako oliva okrasa jeho, a vůně jeho jako Libánská.
- ⁷ Ti, kteříž by seděli pod stínem jeho, navrátí se, oživou jako obilé, a pučiti se budou jako kmen vinný, jehož památka bude jako vína Libánského.
- ⁸ Efraime, což jest mi již do modl? Já vyslyšati, a patřiti budu na tě; já jsem jako jedle zelenající se, ze mneť ovoce tvé jest.
- ⁹ Kdo jest moudrý, porozuměj těmto věcem, a rozumný poznej je; nebo přímé jsou cesty Hospodinovy, a spravedliví choditi budou po nich, přestupníci pak na nich padnou.

For other languages please go to www.wordproject.org